

LEDER

■ Af Bjarne W. Sørensen, formand,
Billedkunstnernes Forbund

Kære folketingspolitikere, vælg kunsten!

Når dette blad går i trykken, ved vi endnu ikke, hvornår Folketingsvalget kommer. Men valget er lige om hjørnet, og der er god grund til igen at minde politikerne om, at kunsten og kulturen spiller en rolle i valgkampen – og vigtigst: At kunsten bør stå højt på politikernes dagsorden, efter valget er overstået.

Her i bladet og i BKF's indlæg i den offentlige debat har vi i årenes løb igen og igen peget på, at kunsten er afgørende for dannelsen, uddannelsen og dialogen i samfundet. At kunsten er nødvendig for fordybelse, refleksion og kritik i en tid, hvor billederne flimrer forbi, og enkeltsager og økonomiske interesser i stadig højere grad styrer den offentlige samtale.

Vi har vist med konkrete eksempler fra kunstneres udstillinger, udsmykninger og projekter rundt om i landet, at billedkunst skaber nye fællesskaber på landet og i byerne, at kunsten øger kvaliteten i det offentlige byggeri, og at kunstnere peger på tidens vigtigste spørgsmål, eksistentielt og politisk. Og vi har efterlyst politisk handling, så kunstnere får rimelige arbejdsvilkår, både når de udstiller, og i forhold til de skatteregler og sociale sikringsordninger, som gælder andre faggrupper.

Hvad enten regeringen bliver rød eller blå efter valget, er der nok at tage fat på, hvis billedkunsten skal have ordentlige rammer. Kulturminister Marianne Jelved lancerede i maj måned i år en national handlingsplan for musikken. Arkitektur og design har allerede fået et løft, og scenekunstmrådet ligesådan. BKF opfordrede i 2012 kulturministeren til at udarbejde en tilsvarende handlingsplan for billedkunsten. Den idé står stadig til fri afbenyttelse – såvel for Jelved som for en eventuel ny kulturminister.

Et konkret sted at starte ville være at se på vilkårene for uddannelsen af fremtidens billedkunstnere. I denne udgave af bladet peger Jesper Rasmussen, rektor for Det Jyske Kunstakademi på, at staten ikke løfter sit ansvar for kunstakade-

mierne uden for hovedstaden. BKF har i årevis påpeget det samme og kan her gentage opfordringen til folketingspolitikkerne om at gøre kunstakademierne i Odense og Aarhus til højere, statslige uddannelser i lighed med kunstakademiet på Kgs. Nytorv.

De to kunstakademier i Odense og Aarhus har i henholdsvis 70 og 50 år skabt kunstneriske uddannelser på højt niveau, og de bidrager begge stærkt til det professionelle kunstliv – selvom de kæmper med miserabel økonomi og manglende strukturel ligestilling med kunstakademiet i København.

Det Kgl. Danske Kunstakademi i København er en statslig institution under Kulturministeriet og har status af »højere uddannelse«, mens Det Fynske og Det Jyske Kunstakademi er selvejende, kommunale institutioner med status af »længere videregående uddannelse«. De to provinsakademier er afhængige af skiftende kommunale tilskud og har hver især en driftsramme, som er under en tiendedel del af Det Kgl. Danske Kunstakademis.

Både i Aarhus og Odense er elevernes værkstedsfaciliteter utidssvarende, sådan som vi også tidligere har beskrevet det her i bladet. I Aarhus har akademiet selv udfærdiget et genarbejdet forslag om flytning til området omkring kulturproduktionscentret Godsbanen, på en ny kunstcampus sammen med Arkitektskolen og Det Jyske Musikkonservatorium. Den plan fortjener al mulig politisk opbakning.

Folketingsvalget er en god lejlighed til at minde politikerne om, at kunstnerisk uddannelse på højt niveau og fri kunstnerisk forskning er vigtig, hvis man vil have et samfund, der fremmer innovation, stimulerer evnen til kritisk refleksion og er åbent for forandringer. Derfor har kunstakademierne en særlig rolle at spille, som politikerne bør bakke op om – også når valgtalerne er holdt, folketingsvalget er overstået, og hverdagen begynder. ■